IATĂ-L PE „JUANITO“!

Vă prezentăm pe urmaşul britanicului „Willy“, mexicanul „Juanito“, simbolul campionatului mondial 70, care a stîrnit atîtea comentarii şi critici în ţara Aztecilor.

Cu participarea celor cinci delegaţii membre (engleză, galeză, irlandeză, scoţiană şi cea a F.I.F.A.-ei) s-a ţinut de curînd la Jersey (Anglia) anuala reuniune a lui **„International Board“**, organismul care elaborează şi aduce modificări regulamentului de joc. De data aceasta nu s-a hotărît nici o modificare mai importantă, deoarece s-ar complica mai mult problema interpretării regulilor de joc, mai ales acum cu puţin înaintea turneului final al C.M.

DOUĂ NOI PRECIZĂRI ALE LUI „INTERNATIONAL BOARD“

Totuşi s-au luat în discuţie două aspecte ale regulamentului actual aducîndu-se două precizări :

a) Cînd un jucător reintră pe teren fără aprobarea arbitrului, este avertizat şi **jocul se reia printr-o lovitură indirectă şi nu printr-o „minge de arbitru“, ca pînă acum.**

b) Jucătorul care împiedică portarul să degajeze (spre exemplu ţopăind în faţa lui, făcînd anumite gesturi spre a-l deruta) **este pedepsit cu o lovitură indirectă** pentru „purtare necuviincioasă“.

HAITI SAU SALVADOR?

12 din cele 13 ţări (Mexic este calificat pentru turneul final în calitate de organizatoare) înscrise din zona Americii de Nord, Centrale şi Marea Caraibelor au format patru grupe de cîte trei, în cadrul cărora au disputat (în prima fază) jocuri tur-retur, fiecare cu fiecare. În a doua fază s-au întîlnit (tur-retur eliminatoriu) învingătoarele grupelor. Dintre acestea au fost desemnate cele două echipe care vor lupta pentru locul rezervat la turneul final din Mexic : **Haiti** şi **Salvador.**

Cele 29 de jocuri disputate în ambele faze (90 goluri şi peste 270.000 de spectatori, cu o medie de circa 9.000 de meci) au avut o desfăşurare normală în mijlocul unui interes la nivelul popularităţii de care se bucură fotbalul în aceste ţări, adică foarte mic, în comparaţie cu Europa sau America de Sud şi chiar Africa. S-au înregistrat asistenţe de 20—25.000 spectatori, dar şi de 2.000 (Canada—S.U.A.) sau 1.592 (Antilele Olandeze—Surinam) !..

Desfăşurarea jocurilor a fost turburată doar de două incidente mai serioase. Unul la meciul retur **Guatemala—Haiti,** la care **Haiti** a refuzat să se prezinte deoarece nu veniseră arbitrii delegaţi şi urmau să conducă guatemalezii. Pînă la urmă, la intervenţia F.I.F.A., forfaitul reclamat de Guatemala a fost... înlocuit cu reprogramarea meciului, în urma căruia s-a calificat **Haiti.** Al doilea incident s-a produs cu prilejul meciurilor **Salvador—Honduras,** lucrurile luînd proporţii extra-sportive, atingînd limitele unui conflict diplomatic care a necesitat o mediere din partea unor ţări limitrofe.

Iată situaţia din această zonă a preliminariilor C. M. :

PRIMUL TUR

TUR		SUBGRUPA 1		RETUR	
3—0	(0—0)	Costa Rica	— Jamaica	3—1	(2—1)
3—1	(2—0)	Honduras	— Jamaica	2—0	(1—0)
1—0	(1—0)	Honduras	— Costa Rica	1—1	(1—1)

CLASAMENTUL

1. Honduras	4	3	1	0	7— 2	7
2. Coasta Rica	4	2	1	1	7— 3	5
3. Jamaica	4	0	0	4	2—11	0

SUBGRUPA 2

4—0	(1—0)	Guatemala	— Trinidad	0—0	
0—4	(0—1)	Trinidad	— Haiti	4—2	(2—1)
2—0	(2—0)	Haiti	— Guatemala	1—1	(1—0)

CLASAMENTUL

1. Haiti	4	2	1	1	9— 5	5
2. Guatemala	4	1	2	1	5— 3	4
3. Trinidad	4	1	1	2	4—10	3

SUBGRUPA 3

6—0	(3—0)	Surinam	— Antilele Ol.	0—2	(0—0)
6—0	(1—0)	Salvador	— Surinam	1—4	(1—3)
1—0	(0—0)	Salvador	— Antilele Ol.	2—1	(0—0)

CLASAMENTUL

1. Salvador	4	3	0	1	10—5	6
2. Surinam	4	2	0	2	10—9	4
3. Antilele Ol.	4	1	0	3	3—9	2

SUBGRUPA 4

4—0	(3—0)	Canada	— Bermude	0—0	
4—2	(1—1)	Canada	— S.U.A.	0—1	(0—0)
6—2	(2—1)	S.U.A.	— Bermude	2—0	(2—0)

CLASAMENTUL

1. S.U.A.	4	3	0	1	11— 6	6
2. Canada	4	2	1	1	8— 3	5
3. Bermude	4	0	1	3	2—12	1

TURUL AL II-LEA

2—0	(1—0)	Haiti	— S.U.A.	1—0	(1—0)
1—0	(1—0)	Honduras	— Salvador	0—3	(0—3)

Rejucare la Ciudad de Mexico : Salvador — Honduras 3—2 (2—1, 2—2).

Deci, o dublă finală : Haiti — Salvador.

ÎN LUPTA PENTRU

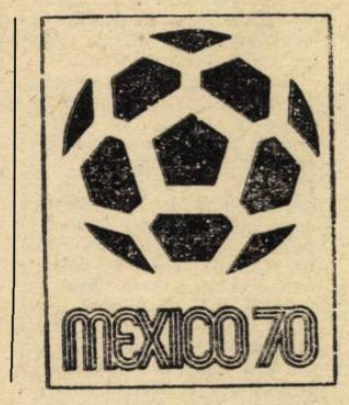

„PACHETUL DE NERVI“ DIN KARL-MARX-STADT

Pe Gotthard Zölfl l-am văzut jucînd pentru prima oară la Craiova, în întîlnirea amicală România — R.D.G. Scăpase, atunci, de cîteva ori, irezistibil, spre poarta lui Ariciu, dar l-au oprit, în ultima clipă, faulturile şi arbitrul. Turneul U.E.F.A. l-a evidenţiat ca pe unul dintre cei mai bătăioşi atacanţi. Şi cei care nu-l vor uita, vor fi în primul rînd juniorii englezi cărora, în ultimul meci al grupei B, le-a administrat, singur, trei din cele patru goluri.

— Primii paşi în fotbal mi-au fost îndrumaţi de tatăl meu, Franz Zölfi, la echipa Aktivist Neuwürschvitz. Apoi am trecut la F. C. Karl Marx-Stadt...

In... civil, de-abia îl mai recunoscusem, acolo, înconjurat de ceilalţi coechipieri, în holul hotelului Astoria din Leipzig. Era foarte contrariat. De ce tocmai pe el să-l întreb toate acestea, că un Schwierscke, sau Mosert, sau Kurbjuweit ar fi fost mai nimeriţi poate. Pe noi ne interesa însă „misterul“ forţei sale de joc.

— E adevărat, doresc cu orice preţ golul. Dacă n-aş fi înaintaş, n-aş mai juca fotbal. Desigur, de multe ori mă şi complic, dar golul apărut din astfel de situaţii pare mai frumos merită o atenţie aparte. Prefer totuşi acţiunile simple, rapide, eficace. Ne-am temut de Bulgaria, o echipă tehnică şi de luptă. Am fi dorit, de aceea, o altă finalistă. România, da ! E o plăcere să joci împotriva juniorilor dv., foarte buni tehnicieni. Simt o plăcere formidabilă să joc împotriva unor apărători tehnici...

Pe stadionul „Bruno Plache“ din Leipzig, Zölfl, atacantul „pe cont propriu“, în jurul căruia stăteau în permanenţă doi-trei jucători bulgari, evoluase destul de bine în cel de-al 26-lea meci susţinut în echipa R.D.G.

— Am ratat azi două mari ocazii şi deci victoria echipei noastre. N-am avut răbdare, m-am grăbit şutînd...

Nerăbdare, grabă : atributele vîrstei...

Fiind însă unul dintre cei mai serioşi juniori ai echipei R.D.G., desigur nu va mira pe nimeni dacă, nu peste mult timp, nervosul Gotthard Zölfl va îmbrăca tricoul naţionalei.

TOTUŞI, ARGENTINA IA LUCRURILE ÎN SERIOS

CANDIDATE PENTRU MEXICO 70

Acestei echipe aşa de capricioase, aşa de greu de definit ca poziţie în fotbalul mondial, care este **ARGENTINA, CAMPIONATUL MONDIAL** din 1966 i-a turnat speranţe în vine. Acolo s-a văzut că oamenii lui **LORENZO** pot răsturna orice pronostic, că au în bagajul lor toate cunoştinţele fotbalistului complet ; se credea că, în minte cu acea lecţie, dar şi tonifiată moral de aventura engleză, federaţia argentiniană va începe o nouă pagină a existenţei sale. Dar înşelarea acestor aşteptări a venit curînd : dansul selecţionerilor, pe ritmul îndrăcit şi tenebros al aranjamentelor de culise, a continuat ; viaţa echipei naţionale n-a căpătat continuitatea pe care o presupunea aspiraţia de a ridica treptele performanţei mondiale.

Iată cîteva relatări ale lui ALAIN FONTAN, corespondentul lui „France Football“ în America de sud :

Moment inedit de la un antrenament al echipei Argentinei

Cu cîteva luni de zile în urmă a început să apară puţină ordine şi — cu ea — speranţe pentru viitorul naţionalei. Noul director al sectorului tehnic al federaţiei, *RAMOS RUIZ*, a pus, înainte de a accepta postul, condiţii clare şi... scrise. Contrasemnate de întreaga conducere a federaţiei, aceste măsuri, de o severitate neobişnuită pentru *ARGENTINA*, au început să devină fapte. Cum se ştie, *RUIZ* l-a ridicat pe cunoscutul fost internaţional *MASCHIO* direct din rîndul jucătorilor în funcţia de selecţioner al naţionalei şi i-a dat mînă liberă. *UMBERTO MASCHIO* a pornit la treabă, alegîndu-şi ca metode ceea ce a învăţat, a simţit şi crede că este bine, în *EUROPA*. Cu mari dificultăţi, este drept. *„Cîte atacuri n-am întîmpinat şi întîmpin ! Au crezut că voi ceda la prima zguduire. Se înşeală adversarii mei ! Nimic nu mă va face să dau înapoi...“* — mărturiseşte *MASCHIO* ?

CE A FĂCUT MASCHIO ?

A încercat un mare număr de jucători, ripostînd celor ce-l denigrau că vrea să ştie precis pe cine şi cum contează ; a impus un regim de mare severitate în pregătire şi nu s-a codit să dicteze suspendări din lot (cazul *ALBRECHT* — care, după sancţiune, s-a întors ca un mieluşel la pregătirile selecţionatei) sau renunţări la jucătorii care nu înţelegeau să se supună şi obligaţiilor selecţionatei şi celor ale cluburilor (*VERON, MADERO, MALBERNAT* — toţi de la *„ESTUDINATES“*). Apoi a întocmit un program de o intensitate şi frecvenţă cum selecţionata n-a mai avut în întreaga ei activitate.

CE A REALIZAT PÎNĂ ACUM SELECŢIONERUL ARGENTINIAN ?

O apărare solidă şi omogenă (*„Este singurul punct realizat dintre proiectele mele...“* — mărturiseşte Maschio). *SUME, GALLO, PERFUMO, PASCUTTINI, ALBRECHT, BASILE, MARZOLINI*, sînt titulari certi. Pentru mijlocul terenului, selecţionerul consideră că jucătorii subtili — aşa cum are destui — nu rezolvă totul şi de aceea caută să dea un plus de vigoare, de forţă acestui compartiment. Dacă RATTIN continuă revenirea în formă, va fi o soluţie şi, în plus, dacă va reuşi să depăşească şi o serie de teste despre care vom aminti mai jos. Înaintarea rămîne, ca pretutindeni, chestiunea cea mai delicată. *MASCHIO* a încercat pe *BRINDISI* şi *LAMELZA :* — comportări acceptabile pe extreme. Dar selecţionerul vrea aripi şi mai iuţi şi mai decise în acţiuni. Se pare că alţi doi tineri, *PIANETI* şi *TADESCO*, au şanse să-i detroneze pe primii citaţi. Dintre numele celebre, *DANIEL OMEGA* întruneşte toate sufragiile şi el va fi strategul luptei pentru calificare a *ARGENTINEI*, cu startul la 27 iulie — meciul în deplasare cu *BOLIVIA*. Dintre ceilalţi pretendenţi la un loc pentru atac, patru elemente au rămas în discuţie: *YAZALDE, SALAMONE, BERNAO, FISCHER*. Toţi jucători tineri, fără palmarese răsunătoare, dar dornici să se afirme.

Alegerea jucătorilor reprezintă o operaţiune grea şi delicată. Dar mai dificilă de cît ea se prezintă realizarea unei omogenităţi. Jucătorii vin din diverse cluburi (*RACING, ESTUDIANTES, SAN LORENZO, BOCA JUNIORS*, etc.) care au diferite stiluri, o mare varietate de idei tactice. Unificarea concepţiei la echipa naţională cere timp, răbdare, multă insistenţă şi totală disciplină din partea jucătorilor. *„Etapa cea mai riscantă a muncii noastre“* — subliniază *MASCHIO*.

CUM VĂD CÎTIVA SPECIALIŞTI CELEBRI ECHIPA ARGENTINEI ? „Un unsprezece solid, omogen în apărare, care trebuie să muncească mult spre a-şi perfecţiona contraatacul“ (DIDI). *„Argentinienii joacă foarte strîns şi precis în apărare dar au defectul de a ataca extrem de puţin. Poate e cea mai puţin ofensivă echipă din lume“* (HOHBERG — selecţionerul *URUGUAYULUI*). *„Calităţi şi defecte pe care le cunoaştem foarte bine. O minunată lovire a balonului, dar şi pase scurte la infinit, joc pe loc, incetineală conştientă“* (JOAO SALDANHA — selecţionerul Braziliei).

CE FAC ARGENTINIENII PENTRU EVENTUALA LOR „CAMPANIE MEXIC“ ?

Au efectuat ceea ce n-a realizat pînă acum nici o echipă : teste la faţa locului cu jucători de diferite tipuri constituţionale. *RATTIN* şi *MARZOLINI* au întîmpinat destule dificultăţi la primele examene şi de aceea, probabil, nu vor fi utilizaţi în *MEXIC*. Au instalat o comisie de specialişti permanentă la *CIUDAT DE MEXICO*, acolo unde au loc testele amintite, comisie care îşi trimite săptămînal observaţiile şi recomandările. Un indiciu că *ARGENTINA* ia lucrurile în serios, totuşi !